

Pracownia Podstaw Grafiki Warsztatowej dla studentów I i II roku

Prowadzący zajęcia: Dorota Optułowicz –McQuaid

Semestry I i II z podziałem na grupy

Wymiar godzin w tygodniu: 4godz./tyg. dla I Roku
4godz./tyg. dla II Roku

Typ kursu: obowiązkowy dla studentów I i II roku

Zajęcia mają charakter pracowniany.

Zajęcia praktyczne prowadzone dla studentów w terminach i godzinach podanych w harmonogramie zajęć.

Podstawy wiedzy i umiejętności w zakresie technik druku wklęsłego. Wprowadzenie do specyficznej tematyki możliwości warsztatowych, od opracowania projektu do grafiki, matrycy po druk odbitki. Wykład na temat technologii. Prezentacja przykładów praktyki w obszarze druku artystycznego oraz, co ważne, w odniesieniu i nawiązaniu do idei i treści programowych pracowni Wiedzy o Działaniach i Strukturach Wizualnych Romana Owidzkiego

Realizacja prostych ćwiczenia z użyciem sugerowanych rozwiązań oraz technik suchych i trawionych (sucha igła, akwaforta, akwatinta, miękki werniks, odprysk) w oparciu o przedstawione szkice i rysunki.

Formuła przedmiotu: wykłady, pokaz technik graficznych, ćwiczenia, korekta, przeglądy omawiające indywidualne postępy w pracach.

Punkty ECTS: 5 pkt.

Wymagania wstępne:

Szkice, rysunki, indywidualne propozycje omówienia realizacji technologicznej.

Materiały i narzędzia w zakresie własnym: papiery graficzne akwafortowe Rosaspina Fabriano, Arches, lub Hannemuhle, rękawice, fartuchy, maski pochłaniające do pracy w kwaszarni I nakładania kalafonii itp. Materiały i narzędzia wynikające z bieżących zastosowań technologii uzgadniane indywidualnie.

Cel nauczania:

Program nauczania pierwszego roku jest siłą rzeczy programem mającym dać studentom solidne podstawy warsztatowe i technologiczne. Student po dwóch latach powinien w pogłębionym stopniu opanować umiejętności warsztatowe w technikach tradycyjnych

wklęsłodruku. Na każdym kroku spotykamy się z grafiką, są nią wszystkie formy pozwalające się powielać. Przynależność ich do fenomenu sztuki zależy od zmysłu, talentu, wiedzy i odwagi twórcy. Grafika warsztatowa zwana też grafiką artystyczną dzielili się na wiele technik druku wypukłego, druku wklęsłego, czy druku płaskiego. Tajniki technologiczne są bardzo ważne, ale sam proces tworzenia nie mniej ważny.

Studenci mają sposobność korzystania ze swoich umiejętności rysunkowych i malarskich. W płaszczyźnie poprawności kompozycji, proporcji, kolorystyki. Można nauczyć, mówiąc językiem muzyki, odróżniać i grać podstawowe gamy, ale aby powstał utwór jeszcze daleka droga. Droga okupiona wieloma godzinami pracy z matrycą i odbitką. Wieloma potknięciami, wynikającymi często z braku doświadczenia, ale też i zmagania się z własną niemocą twórczą. Nikt nie wyręczy nas we własnym dążeniu do osiągnięcia zaplanowanego efektu. Nikt za nas nie popełni błędów, które ja nazywam zbieraniem doświadczenia. Sztuka to siła mówienia własnym językiem o rzeczach trudnych a czasami prostych.

Celem zajęć jest pokazanie drogi i towarzyszenie studentom w ich poszukiwaniach.

Praktyczne opanowanie podstaw techniki wklęsłodruków i w związku z tym, także procesu drukarskiego. Każda z technik wprowadzonych na I czy II roku wymaga opanowania specyfiki trawienia i umiejętności wykonania prawidłowej odbitki. Wykonanie samodzielnych prac graficznych. Przetransponowanie szkicu na język graficzny, właściwy dobór środków graficznych.

Program nauczania:

Informacja - Przepisy BHP w pracowni.

Wykład – Historia i technologia suchej igły, akwaforty, akwatinty oraz technik pokrewnych i alternatywnych).

Prezentacja i omówienie przykładów zastosowania różnych możliwości warsztatowych.

Zapoznanie studentów z urządzeniami, sprzętem, materiałami stosowanymi w pracowni.

Wybór i realizacja koncepcji pracy graficznej. Korekta merytoryczna i warsztatowa na każdym etapie pracy.

Specyfiką warsztatu graficznego jest „Wielkie Opóźnienie”. Gdy zastanowimy się nad etymologią słowa „grafika”, musimy odwołać się do greckiego terminu grapheion, który oznacza przyrząd do pisania lub rysowania. Myślenie o grafice zaczyna się od rysunku, potem praca z matrycą, potem zawłości technologiczne, a na koniec zabawa z odbitką. Trzeba uzbroić się w cierpliwość, aby zobaczyć efekt końcowy.

W rezultacie twórczy dialog pomiędzy wyjściową ideą i procesem technologicznym staje się nieodłączną częścią procesu tworzenia obrazu.

Program nauczania w pracowni podstaw grafiki warsztatowej obraca się wokół ważnych czynników osobowościowych, zarówno w płaszczyźnie wrażliwości jak również w płaszczyźnie świadomości.

Zgodnie z programem dla I roku wprowadzone zostaną techniki:

- sucha igła
- miękki werniks
- akwaforta

W ćwiczeniach z suchej igły będą realizowane:

- przestrzeń
- umiejętności rysunkowe

W ćwiczeniu z miękkim werniksem:

- zróżnicowania materii
- umiejętność łączenia faktury i linią

W ćwiczeniu z akwafortą:

- umiejętności rysunkowe
- nawarstwianie lini do uzyskania przestrzenności

Zgodnie z programem dla II roku wprowadzone zostaną techniki:

- akwatinta
- odprysk
- i ćwiczenie na eksperymet, sprawdzanie wytrzymałości płyty z mocnym trawieniem

W ćwiczeniu z akwatintą będą realizowane

- geometria, prawidłowe trawienie powierzchni płyty

W ćwiczeniu z odpryskiem

- malarskość gestu w przełożeniu na technikę graficzną

W ćwiczeniu z eksperymentem

- umiejętność dostosowania techniki do zamierzonego efektu, kreatywność, kolor

Podsumowując:

Program nauczania w pracowni ma na celu:

1. Pokazanie możliwości i różnorodności technik graficznych
2. Rozbudzenie ciekawości i zainteresowania grafiką artystyczną
3. Znalezienie i rozwijanie własnej drogi w poszukiwaniu oryginalnej wypowiedzi artystycznej

Zamierzone efekty kształcenia:

Pod koniec pierwszego roku student powinien umieć samodzielnie korzystać z pracowni graficznej, w szczególności rozróżniać rodzaje farb, papierów graficznych i bezoecznie

obsługiwać wyposażenie pracowni z dbałością o porządek. Zrozumienie podstaw klasycznych technik graficznych, świadoma analiza własnych dokonań, dopasowanie potencjału techniki do efektu jaki się planuje. Studenci drugiego roku poznają inne techniki druku wklęsłego lecz wymagania pozostają takie same. Ponadto wymagana jest obecności na zajęciach i bycie przygotowanym do nich. Nie opuszczania przeglądów.

Podsumowując:

1. Swobodne poruszanie się w obrębie poznanych technik graficznych
2. Świadomość własnych działań twórczych
3. Rozbudzenie chęci do eksperymentu

Forma oceny:

1. Ocena stopnia zaangażowania studenta w realizację programu pracowni
2. Ocena indywidualnego rozwoju artystycznego studenta
3. Ocena poziomu artystycznego i warsztatowego zadań
4. Ocena uczestnictwa w zajęciach
5. Skala ocen określona jest według obowiązującej na Wydziale Grafiki skali punktacji
6. Spóźnienie lub nie dostarczenie pracy skutkuje obniżeniem oceny.
7. Frekwencja na zajęciach.

Zalecane lektury:

Zajęcia mają charakter ćwiczeń i nie obowiązują studentów lista lektur. Jeśli jednak będą chcieli poszerzyć swoją wiedzę proponuję takie pozycje;

Grafika artystyczna, podręcznik warsztatowy, ASP Poznań 2007

Grafika warsztatowa podręcznik technik graficznych MJM, grafika Poznań 2006

Półtora wieku grafiki polskiej, Krystyna Czarnocka ,Warszawa 1962

Polska grafika współczesna, Danuta Wróblewska , Warszawa 1983